

**Історія Олени Приходченко – учасниці обласного конкурсу
«Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Творчия змін та
можливостей»**

Олена Приходченко представляє Мангушську громаду Донеччини. Вона постать, яку добре знають не лише у Мангушській громаді, а й далеко за її межами. Вона поєднує у собі кілька важливих ролей: педагог, директорка мистецької школи, організаторка культурних і соціальних проєктів, волонтерка та берегиня українських традицій. Усі її справи та ініціативи об'єднує одне — віра в силу мистецтва, як інструменту єднання та підтримки людей у найскладніші часи.

Життя пані Олени нерозривно пов'язане з Мангушською школою мистецтв. Саме тут вона зробила свої перші кроки як учениця художнього відділення, а згодом повернулася у рідні стіни вже як викладачка. За 32 роки педагогічної діяльності вона виростила сотні дітей, допомогла їм повірити у власні сили та розкрити творчий потенціал. Багато її вихованців обрали мистецтво своєю професією, стали студентами вищих навчальних закладів культури й мистецтв.

Очоливши заклад, вона зуміла перетворити його на важливий культурний осередок громади, де панувала атмосфера творчості, натхнення та підтримки.

Повномасштабна війна та окупація Мангуша стали тяжким випробуванням. Проте ці обставини не зламали її. Вона залишилася вірною своїй справі та місії — нести світло мистецтва дітям. Попри вимушений переїзд, їй вдалося згуртувати педагогічний колектив, відновити навчальний процес у змішаному форматі: онлайн та офлайн.

Завдяки її зусиллям школа мистецтв продовжує працювати, а діти, розкидані по різних містах України та за кордоном, мають можливість навчатись, брати участь у конкурсах, перемагати та відчувати, що вони — єдина творча родина. Учні школи демонструють високі результати: здобувають перемоги на Міжнародних та Всеукраїнських конкурсах, готують виставки та концерти, тим самим підтверджуючи, що мистецтво не знає кордонів і навіть війна не здатна його зупинити.

Олена Приходченко не обмежує свою діяльність лише роботою в школі. Вона активно займається волонтерством, бо переконана: у час війни кожен має робити свій внесок у спільну Перемогу.

У хабі «Я Маріуполь» у Житомирі вона організовує та проводить арттерапевтичні заняття для внутрішньо переміщених осіб і родин військових. Там діти та дорослі знаходять можливість відволіктися від тривожних новин, зануритися у світ творчості, малювання та кольору, знову відчуті спокій і радість.

Вона бере участь у благодійних проєктах: розписує гільзи, які передаються на аукціони для збору коштів на потреби ЗСУ; разом із колегами плете паракордові браслети для військових; організовує онлайн-коляду з учнями, щоб поширювати українські традиції та водночас збирати благодійні внески.

Особливу увагу пані Олена приділяє дітям із Маріупольського району: у Дніпрі вона проводила майстер-класи, а в Києві дарувала свято дітям Донеччини через аквагрим та творчі заходи.

«Мистецтво — це світло, яке допомагає пережити навіть найтемніші часи. Я щаслива, що можу ділитися цим світлом із дітьми та людьми навколо», – говорить Олена Приходченко.

Її історія – це справжній символ відданості професії, любові до дітей і вірності Україні. Це шлях жінки, яка, попри всі випробування війни та вимушене переселення, змогла зберегти й примножити найцінніше – духовність, культуру та віру в майбутнє.

Вона довела, що мистецтво здатне не лише розкривати таланти, а й лікувати душі, об'єднувати людей, дарувати силу й надію. Своєю працею й прикладом Олена Приходченко втілює образ жінки-берегині, творчині змін та можливостей, яка щодня наближає перемогу світла над темрявою.